

</>

AQUÍ

DINS! />

GUIA PER
A FAMÍLIES

CAMINS VIUS //
2020-21/>

X

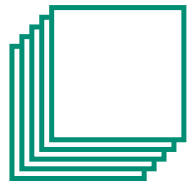

< Índex />

1/ PRESENTACIÓ	[3]
2/ QUÈ ÉS CAMINS VIUS?	[4]
3/ COM PARTICIPEN ELS ALUMNES?	[5]
4/ EL MEU FILL@ TÉ ENTRE 2 I 18 ANYS. QUI HA CONEGUT I QUÈ HA TREBALLAT?	[6]
5/ SABER MÉS SOBRE CAMINS VIUS (1R SEMESTRE)	[7]
6/ SABER MÉS SOBRE CAMINS VIUS (2N SEMESTRE)	[13]
7/ QUÈ ÉS UN PERCEPTÒMETRE?	[22]
8/ QUI ORGANITZA CAMINS VIUS?	[23]

</1 >

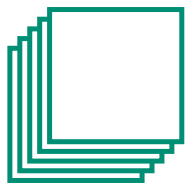
PRESENTACIÓ

/>

< / >

>/ Un any més, s'acaba el curs. Fins aquest any, tornar a l'escola sempre havia significat una certa recuperació de l'ordre, de la rutina: després de les vacances, després de l'estiu tocava tornar a la quotidianitat, al ritme d'allò conegut. No obstant això, aquesta tornada ha estat especial perquè la situació d'inici era ben diferent a totes les que havíem viscut en cursos anteriors. Sens dubte, la incertesa ha estat la nostra principal companya de viatge. Però això, lluny de ser un problema en si mateix, ha estat una gran oportunitat: no saber com fer les coses, com afrontar allò nou ens ha servit per aprofitar les nostres capacitats creatives i inventar i construir juntes noves maneres d'aprendre i relacionar-nos, adaptant-se a la situació actual i als nostres desitjos i necessitats reals. Com és evident, aquesta labor creativa d'imaginació i de transformació, l'hem fet juntes. I per això, més que mai Escola, L'Artesà i vosaltres, les famílies, no ens hem sentit soles. En aquest final de curs volem fer-vos arribar tots els sabers compartits amb els artistes.

</2 >

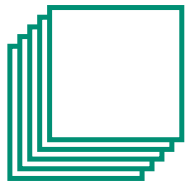
QUÈ ÉS CAMINS VIUS? />

< / >

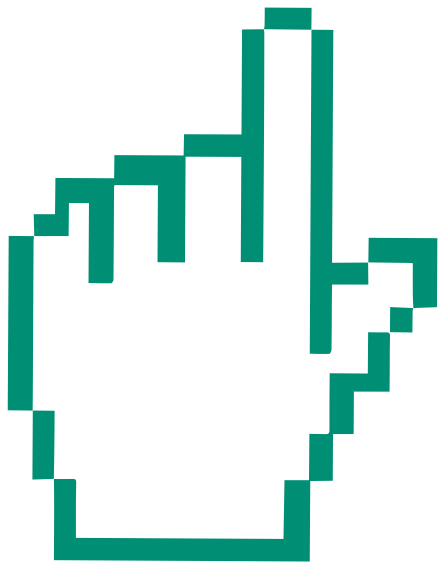
>/ CAMINS VIUS és un projecte dedicat a crear espais d'intercanvi i col·laboració entre els artistes que treballen al Teatre L'Artesà i diverses escoles del Prat. Es tracta de fer del teatre un lloc de trobada en el qual artistes, mestres i alumnes puguin posar en joc interessos i feines comunes i d'aquesta manera construir juntes pràctiques pedagògiques cada vegada més còmplices. A través de les arts podem afavorir el desenvolupament de la participació i col·laboració en els contextos educatius i d'aquesta manera créixer juntes en la comunitat escolar, en l'entorn familiar i en la ciutat-món.

—

</3 >

COM PARTICIPEN ELS ALUMNES? />

< / >

>/ Cada temporada-curs el Teatre L'Artesà convida a una sèrie d'artistes a desenvolupar i presentar els seus treballs al teatre. Però també són convidats a participar de la vida quotidiana de les escoles que formen part d'aquest projecte. Per a això, s'han creat contextos específics en els quals els artistes comparteixen amb alumnes i mestres les seves preguntes, coneixements, interessos, etc. i proposen a cada grup jocs, pràctiques i maneres de col·laborar que tenen a veure amb les obres que presentaran al teatre. D'aquesta manera, els alumnes entren en contacte amb formes de coneixement no convencionals que ajuden a desenvolupar les seves capacitats creatives, la seva visió crítica i les seves habilitats per a projectar.

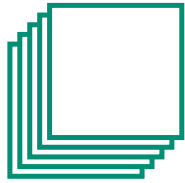
—

</4 >

EL MEU FILL@ TÉ ENTRE 2 I 18 ANYS

**QUI HA CONEGUT I
QUÈ HA TREBALLAT?**

/>

</5 >

SABER MÉS SOBRE CAMINS VIUS /> 1R SEMESTRE

>/ CAMINS VIUS s'organitza en blocs. Cada bloc acull diferents grups dins d'una mateixa franja d'edat i proposa una acció per acostar-se a les propostes de les artistes.

>/ EL BLOC 1 (cicle infantil /I3-I5) va d'EXPLORAR i endinsar-se sense por en allò desconegut. A través de la imaginació i el joc podem arribar a llocs i situacions que potser ens sorprenen i que sens dubte amplien la nostra visió del que és possible. Per això, explorar és, en molts sentits, el principi per a aprendre.

>/ EL BLOC 2 (2n i 4t de primària) va de CONSTRUIR i fer ús de totes les nostres capacitats i poders per a crear coses i llocs que abans no existien. Les coses són com són... però sempre podem intentar canviar-les emprant altres materials i altres cossos diferents, creant altres regles de joc o simplement utilitzant les paraules de maneres no convencionals.

< / >

>/ EL BLOC 3 (5è de primària, 1r, 2n i 3r d'ESO) va de DIR i fer-se càrrec de la veu pròpia. A mesura que creixem i madurem anem descobrint qui som com a individus, la qual cosa ens uneix als altres i també ens separa. Parlem constantment per a entendre'ns d'una forma quotidiana. No obstant això, el dir fa alguna cosa més: en dir creem relacions i realitats amb els altres i amb el món. Per això, hem de ser conscients de com utilitzem el llenguatge i de qui volem ser quan li diem alguna cosa als altres.

>/ EL BLOC 4 (Batxillerat Escènic) va de PRENDRE POSICIONS. Tot depèn del lloc des del qual es miren les coses. Per això és tan important ser conscients del punt de vista propi. Ens fem majors quan som capaços de reconèixer tant la nostra posició com la dels altres, encara que sigui molt diferent de la nostra. Observar i respectar com són els altres és una manera de crear relacions fructíferes, però sobretot és una manera de conèixer-se a un mateix. Ens fem grans i prenem decisions i podem decidir implicar-nos i tenir una relació més propera amb les arts complementant competències i coneixements des d'una visió amplificada dels sabers científics.

</> BIG BOUNCERS ; JUNGLA />

< I3 I I5 />

</ QUI ÉS BIG BOUNCER?

>/ Cadascuna tenim el nostre propi cos, únic i irrepetible, que ens permet viure una vida particular. Però si ens ajuntem diverses persones, encara que sigui de manera ocasional o temporal, podem formar un cos col·lectiu, és a dir, podem donar lloc a un individu format per diversos cossos. En el cas de Big Bouncers, Anna Rubirola, Cecilia Colacrai i Mireia de Querol formen una persona amb sis cames, sis braços, tres caps i seixanta dits. Aquest organisme col·lectiu porta ballant des de fa vuit anys i això els ha permès endinsar-se en molts i molt diversos llocs desconeguts. Perquè la dansa, en moltes ocasions, pot ser una manera d'entendre el que ens envolta, de relacionar-nos entre nosaltres, de formular preguntes i de buscar respostes. Ballant és com Big Bouncers construeixen mons que ens conviden a explorar amb la nostra mirada i presència.

</ QUÈ FA?

>/ Big Bouncers ballen. I ballant ens porten de viatge a través d'un lloc que han denominat "Jungla". Els seus cossos de vegades són personatges, a vegades són criatures, de vegades es converteixen en paisatge i de vegades són simplement formes que ens porten i guien d'un lloc a un altre... fins que arriba la nit i el viatge acaba. La dansa és el que els permet transformar-se sense parar i arribar a ser moltes coses diferents al llarg del camí a través de la jungla. Perquè ballar no és només moure el cos amb més o menys destresa, ballar és, sobretot, una manera d'explorar amb el cos el que el temps present ofereix i les possibilitats de conèixer que ens dona el fet concret de ser aquí i ara.

AQUÍ DINS!

</> MACARENA RECUERDA ; COLLAGE I ACCIÓ />

< 2N I 4T DE PRIMÀRIA />

</ QUI ÉS MACARENA RECUERDA?

>/ Podem intuir qui és una persona observant les coses que ha fet al llarg de la seva vida. Macarena Recuerda ha creat una sèrie d'obres que es poden repassar com una llista de dalt a baix. Això ja ens dona una bona pista de qui és ella: "artista visual i ballarina". En el seu camí s'ha trobat amb altres artistes amb els qui ha col·laborat i al costat d'ells ha portat endavant les seves recerques personals. D'aquesta manera, a través de projectes i amigues, podem imaginar que Macarena Recuerda ha anat recorrent un peculiar camí en el qual objectes, espais i paraules li han servit per a construir i fer aparèixer diferents cossos, llocs i relats.

</ QUÈ FA?

>/ Macarena Recuerda ens proposa jugar juntes. Es tracta, literalment, de crear, és a dir de produir coses, cossos, llocs, etc. que abans no existien. O que no existien almenys com a realitats físiques: potser estaven en la nostra memòria, potser rondaven la nostra imaginació, però abans que ens poséssim a la feina no hi havia res del que farem aparèixer. Per a construir necessitarem, en primer lloc, els nostres cossos i els dels qui ens acompanyen en el joc. Transportant, ajustant, ajuntant, separant, etc. anirem descobrint llocs, criatures i cossos. Finalment, les paraules, revelaran el seu poder gairebé màgic de transformar-ho tot i faran aparèixer realitats possibles i segurament també inesperades.

< DAVID SELVAS ; LA MALETA D' OZ "COM ACOMPANYAR UN PROCÉS DE CREACIÓ DES DE LA PRÀCTICA"/>

< 5È DE PRIMÀRIA />

</ QUI ÉS DAVID SELVAS?

>/ És molt possible que coneguis la seva cara i fins i tot la seva veu. Però potser el reconeixes per un altre nom. I és que David Selvas és actor i això vol dir que ha encarnat molts i diferents personatges en pel·lícules, sèries i obres de teatre i per això ha portat, encara que només de manera temporal, diferents noms. Però David Selvas també és director d'escena i, més enllà de la seva presència en pantalles i escenaris, s'ha dedicat al llarg de la seva vida a la difícil tasca de convertir textos impresos en paper en realitats vives que, durant el temps que dura una funció, es mostren i succeeixen davant dels espectadors. Així, en aquesta ocasió, David Selvas farà el treball de construir un relat en forma de peripècia escènica que ens permetrà viatjar a través de paraules, accions i músiques.

</ QUÈ FA?

>/ David Selvas ens acostava al text infantil clàssic "El mag de Oz" ("The Wonderful Wizard of Oz") escrita per Lyman Frank Baum i publicat el 1900. La literatura es converteix en una posada en escena que ens acostava al seu particular procés de creació. Inevitablement també ens fa recordar la famosa versió cinematogràfica que Victor Fleming va dirigir el 1939 i Judy Garland va protagonitzar. I a partir d'aquests dos referents ineludibles, David Selvas ens proposa tornar sobre l'aventura de la nena Dorothy i d'acompanyar-la en el seu accidentat camí cap a Oz. El que passa és que aquesta vegada pot ser que els llocs, els personatges i les seves maneres de parlar i cantar ens resultin molt més familiars i pròxims.

< VIDAL & CASADO ; TRANSMISSIONS" />

< 1R, 2N I 3R D'ESO />

</ QUI SON VIDAL&CASADO?

>/ Abans d'arribar al teatre, la dansa passa al carrer, en llocs de diversió, en reunions familiars, etc. Per això podem pensar que l'origen íntim de la dansa està en realitat en els cossos que ballen en l'espai públic. Guille Vidal Ribas i Javier Casado coneixen bé el món del teatre i de la dansa teatral. Però també han mantingut una estreta relació amb el ball que succeïa al carrer, amb aquestes formes que denominem "dances urbanes". Això els ha permès desenvolupar una mirada molt particular a la qual dansa teatral i la cultura urbana lligada a l'espai públic, dialoguen fluidament. Per això, Guille Vidal Ribas i Javier Casado són capaços d'oferir una visió que expandeix els límits d'allò estrictament teatral i ens mostren altres espais i maneres de fer més lligades a la vida quotidiana.

</ QUÈ FAN?

>/ Vidal&Casado ens expliquen el que saben sobre el que es balla al carrer, de com la cultura urbana contemporània ha donat lloc a formes de ball que avui formen part del nostre dia a dia i de com la dansa és també part del qual som com a societat. Per a això, recorren a les paraules i parlen sobre història, art, moviments urbans i cultura. Però sobretot se serveixen del seu propi cos i parlen de ball, ballant. Perquè la dansa és una cosa que passa pel cos i, sovint, n'hi ha prou amb deixar que el cos s'expressi perquè entenguem alguna cosa.

< DAVID ESPINOSA ; CONFERÈNCIA ESPECTACULAR />

< BATXILLERAT ESCÈNIC />

</ QUI ÉS DAVID ESPINOSA?

>/ La formació d'un artista no sempre segueix una línia recta i clara. Sovint, les biografies dels artistes tracen camins sinuosos que a vegades es bifurquen, es desvien i fins i tot arriben a perdre's. Aquests camins, a vegades sorprenents i inesperats, són necessaris per a poder arribar a desenvolupar una pràctica artística concreta perquè el trajecte, per molt inexplicable que ens pugui semblar, és el que ens permet donar amb allò que, en definitiva, una desitja comptar, fer i oferir. El camí de David Espinosa ha travessat molts llocs diferents. Va aprendre l'ofici d'actor al ESAD de València. Però després, la col·laboració amb altres artistes i la participació en projectes artístics disperss, li van fer aprendre i experimentar maneres de fer teatre, no convencionals. Aquest camí va desembocar en una pràctica molt particular que juga sense parar amb la distància, l'escala i la grandària i que ha aconseguit oferir-nos un punt de vista certament peculiar sobre el món i sobre el propi teatre.

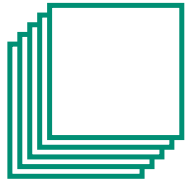

</ QUÈ FA?

>/ Quan anem al teatre a veure una obra convencional, estem acostumats a asseure'ns a la butaca i des d'allà mirar al capdavant per a veure el que altres cossos de la mateixa grandària que el nostre puguen a escena. Però què passaria si, de sobte, els nostres cossos creixessin i es fessin molt més grans que el dels actors i que el propi teatre fins i tot? Què passaria si, a més, deixéssim de veure l'escenari frontal i comencéssim a mirar des de dalt? Perquè això és el que fa David Espinosa: ens convida a abandonar el punt de vista frontal del teatre tradicional i ens ofereix un punt de vista diferent des del qual, sorprenentment, podem veure molt més.

En comptes d'un teatre amb dimensions reals, David Espinosa utilitza una taula, una superfície horitzontal sobre la qual succeeixen coses. I en comptes d'actors, ballarins o performers de la nostra mateixa mesura i de carn i os, utilitza objectes, joguines, coses de la vida quotidiana que una vegada entren en acció es converteixen en cossos vius que ens fan veure i imaginar situacions, llocs, persones i temps diferents. Així, aquest punt de vista desplaçat i peculiar, ens permet tenir una experiència concreta de l'acció de mirar amb distància i de jugar amb una escala irreal però que ens permet veure el món amb una amplitud i abast bastant inusuals.

AQUÍ DINS!

</6 >

SABER MÉS SOBRE CAMINS VIUS />

2N SEMESTRE

>/ **EL BLOC 1** (Escola Bressol i cicle infantil I5) va dels **MATERIALS**. En la nostra vida quotidiana estem en contacte amb infinitat de matèries i materials diversos. A partir d'ells podrem conèixer part del nostre entorn però també podrem adquirir recursos i habilitats concretes que ens ajudin a explorar possibilitats més enllà dels polímers.

>/ **EL BLOC 2** (2n, 4t i 5è de primària) va de **TROBAR**. Per aprendre és necessari fer preguntes. Una pregunta obre una possibilitat i inicia una certa forma de recerca. De la mateixa manera que en fer-nos una pregunta ens posem en moviment, en trobar, descansem i assimilem tot el viscut en el procés de preguntar.

< / >

>/ **EL BLOC 3** (1r i 3r d'ESO i Batxillerat Escènic) va d'**EXPLORAR ELS LÍMITS**. Quan s'imposen, els límits restringeixen la nostra capacitat d'acció i la nostra llibertat, i fàcilment poden donar lloc a formes d'opressió i violència. No obstant això, quan són triats i buscats a propòsit, els límits poden ser una font sorprenent de llibertat. Els límits compartits conscientment tenen el poder de crear acords, de facilitar la trobada, de generar espais comuns i, sobretot, d'alimentar la imaginació col·lectiva. Per això és molt important explorar els límits tant els imposats com els triats: és molt possible que a l'altre costat d'allò permès apareguin formes inesperades de coneixement capaces de plantejar altres condicions per a la realitat (potser més convenients que les imposades).

</> EL PÁJARO JOCS ; PETITS SOMNIS />

< ESCOLA BRESSOL />

</ QUI ÉS EL PÁJARO JOCS?

>/ El Pájaro Jocs (Àlex Rigol) juga i sap el que és el joc en llibertat. Al llarg de la seva vida ha après a fer moltes coses amb les seves mans però sobretot domina l'ofici de fuster. La fusta és el seu material favorit amb el qual és capaç de construir infinitat d'objectes i estructures. Però, encara que les coses que fa són sempre boniques, l'important és que totes serveixen per a jugar, és a dir, per a explorar i conèixer el món divertint-nos molt.

</ QUÈ FA?

>/ El Pájaro Jocs ve a construir un espai efímer dedicat al joc lliure. El joc lliure és aquell que reconeix i respecta l'autonomia i la independència de les persones que es comprometen en el joc. En el joc lliure no s'imposen tasques, ni afectes, ni plans, ni autoritats, ni projectes, ni propòsits aliens al propi joc. Per això, aprenem tant jugant i per això també els espais i els moments per al joc lliure són tan valuosos. El Pájaro Jocs construeix espais de joc a partir d'estructures de fusta i altres materials vius que conviden a fer coses però que no obliguen a fer res que una no vulgui fer. Així, la fusta es converteix en una còmplice de la imaginació dels qui juguen aportant no sols unes qualitats materials extraordinàries sinó obrint camins d'exploració sensible i de coneixement.

AQUÍ DINS!

</> CREAMOVIMENT ; UN MÓN DE CARTRÓ />

< I5/>

</ QUI SÓN CREAMOVIMENT?

>/ CreaMoviment són Helena, Cristina i Toni. Entre les tres sumen un munt d'habilitats i destreses escèniques: canten, ballen i actuen. Això els permet acostar-se al món que els envolta des d'un punt de vista especial que els fa trobar possibilitats extraordinàries a coses en aparença ordinàries.

</ QUÈ FAN?

>/ Per a elles, el cartró marró d'embalar amb el que normalment es fan caixes per al transport de coses, és un món. O millor dit, molts mons possibles que es poden construir fàcilment entre totes. N'hi ha prou amb atrevir-se a jugar i a donar-li un ús inusual a aquest material per a descobrir les seves immenses possibilitats. Una caixa de cartró és un volum sòlid i lleuger amb el qual es poden construir fàcilment estructures efímeres. Per això, les caixes ens permeten, per un moment, ser arquitectes i paletes i inventar i construir edificis, mons i condicions de relació a través de les que descobrir qui som, qui volem ser i qui podem arribar a ser quan juguem juntes.

AQUÍ DINS!

</> PERE FAURA ; BALLAR ÉS COSA DE LLIBRES />

< 2N DE PRIMÀRIA />

</ QUI ÉS PERE FAURA?

>/ Pere Faura porta ballant tota la seva vida. El seu cos de ballarí s'ha construït a base de molt ballar. Però també a força de mirar i admirar altres cossos lliurats a la dansa. Això li ha fet entendre que el seu cos, no sols és un instrument per a ballar sinó que a més és una eina extraordinària per a conèixer. Un cos que balla és un cos atent al present i per tant, és un cos obert a encarnar idees, a entendre en l'acció i a aprendre de l'experiència directa.

</ QUÈ FA?

>/ Pere Faura s'ajunta amb Claudia Solwat i Javier Vaquero i juntes, agafen un llibre. Vivim envoltades de llibres. Potser no els usem molt, potser ens hem acostumat a la seva presència i per això no els tenim molt en compte. Però els llibres estan pertot arreu. Per això, al principi, agafar un llibre no seria gens extraordinari sinó fora perquè ho fan amb els seus cossos de ballarins. No és que es posin a ballar amb llibres sinó que posen els llibres a ballar. I els seus cossos savis en això de moure's ens proposen maneres d'acostar-nos a aquest objecte quotidià posant en joc tot el nostre cos. Així quan arriba la lectura, quan el llibre desplega el seu text, el fa majorment com una invitació a continuar ballant, és a dir, a continuar explorant el que els nostres cossos ens permeten arribar a conèixer.

</> NYAM NYAM ; CARBONI 14 />

< 4RT DE PRIMÀRIA />

</ QUI SÓN NYAM NYAM?

>/ Ariadna i Iñaki han donat menjar a molta gent. Elles saben cuinar molt bé i també saben com establir una relació justa i honesta amb les matèries primeres que utilitzen i amb l'entorn del qual procedeixen. Però sobretot saben que el menjar compartit i bo té el poder de crear comunitats i establir formes de relació autèntiques entre els comensals. Per això, al llarg dels anys, han posat en peus diferents projectes en contextos molt diversos en els quals, a través de la cuina i a través de l'observació amorosa de l'entorn, han generat espais en els quals compartir experiències, sabers i bons moments. Alguna cosa semblant a una llar en moviment.

</ QUÈ FAN?

>/ Proposen que ens convertim en subjectes de la Història. Normalment, la Història la contenen veus adornades d'importància i autoritat, veus de senyors que, encarnant el patriarcat, s'imposen per sobre de les veus més modestes o menys privilegiades. Doncs bé, Ariadna i Iñaki proposen una pràctica a través de la qual totes podem participar en la construcció del relat de la història (amb minúscula) i convertir-nos en narradores legítimes. Observant d'una forma creativa els objectes que tenim a l'abast, podem crear nosaltres mateixes, relats que ens ajudin a imaginar i a compartir històries a través de les quals entendre qui som i on estem. Potser les nostres històries no són molt rigoroses des del punt de vista acadèmic, però tindran un altre tipus d'autenticitat que també serà útil per a conèixer el nostre entorn.

AQUÍ DINS!

</> EQUIP TÈCNIC L'ARTESÀ ; BACSTEIX />

< 5È DE PRIMÀRIA />

</ QUI ÉS L'EQUIP TÈCNIC?

>/ És el grup de persones que fan funcionar el teatre. Un teatre és una màquina molt complexa que requereix dels sabers especialitzats i la feina de moltes persones. A més dels actors, ballarins i músics hi ha molts altres professionals que treballen perquè puguem veure i escoltar el que apareix a escena. En una representació teatral l'equip tècnic és tan necessari com l'artístic.

</ QUÈ FA?

>/ En primer lloc, l'equip tècnic prepara el teatre perquè pugui tenir lloc la presentació d'una obra. Ells són els encarregats de construir i activar la màquina teatral perquè succeeixi tot el que fa falta en cada obra. Per a això construeixen i instal·len escenografies, equips de llum i so, equips d'efectes especials, etc. Però no acaba aquí la seva feina: durant la funció l'equip tècnic també "actua", ells segueixen un text i realitzen coreografies amb els aparells i artefactes escènics. Encara que no els vegem, sempre que un teatre està funcionant, l'equip tècnic està darrere ajudant al fet que cada obra es pugui realitzar.

</> VICENTE ARLANDIS ; FER MÀGIA AMB PARAULES />

< 1R D'ESO />

</ QUI ÉS VICENTE ARLANDIS?

>/ Vicente Arlandis ha treballat molt. Unes vegades per plaer, unes altres per necessitat i moltes altres per plaer i necessitat alhora. Aquesta llarga experiència laboral ha generat en ell una consciència precisa del que el treball li fa al cos. Per això potser no ha deixat ni d'explorar i qüestionar valors com la productivitat i el temps, ni de buscar maneres d'alliberar el cos de tots els requeriments professionals imposats i assumits en les nostres vides diàries.

</ QUÈ FA?

>/ Vicente Arlandis fa màgia amb les paraules. A partir d'un projecte que juga amb conceptes i mots com la paraula "idiota" ens proposa entrar a l'aula i riure. L'idiota no és algú estúpid incapaç d'entendre. L'idiota és més aviat algú que assumeix l'absurd i allò més màgic de la seva pròpia existència en un lloc i en un moment concrets. Fer l'idiota és una manera d'alliberar-se conscientment dels requeriments i límits socials i culturals imposats. És una manera de posar fre a tot el que ens obliga a ser el que no volem ser i a mostrar-nos tal qual. Com si despullessim l'ànima (sense necessitat de llevar-nos la roba) i ens permetéssim que aparegués el nostre ser més autèntic. Perquè l'idiota no necessita ni ser maco, ni llesta, ni eficaç, ni productiva: n'hi ha prou amb atendre lliurement la pulsio del moment.

</> EDU COMELLES ; SONS TROBATS /> AMB LA CAPSA]

< 3R D'ESO />

</ QUI ÉS EDU COMELLES?

>/ Abans d'arribar al teatre, la dansa passa al carrer, Edu Comelles és un artista que treballa amb el so. Antigament, quan es parlava de crear amb el so es parlava de "música" i generalment anava unit a l'ús d'instruments musicals. Avui sabem que la música està pertot arreu no sols quan fem "música" i per això parlem de so. Edu Comelles és un expert escoltador capaç d'ensenyar a altres persones a fer coses amb el que sona en el món.

</ QUÈ FA?

>/ El primer que fa Edu Comelles és escoltar. El seu cos i les seves oïdes són els instruments amb els quals s'acosta a l'entorn sonor, són els canals a través dels quals percep el món com una vibració. Aquesta informació sensible és la matèria primera amb la qual ens proposa treballar. I a partir d'aquí, construir paisatges sonors. El paisatge ens remet a una imatge. Però en aquest cas no es tracta tant de veure un lloc com d'escoltar l'espai que es desplega per a nosaltres a través dels sons.

< CLARA PEYA & MARC ROSICH ; INFANTICIDA />

< BATXILLERAT ESCÈNIC />

</ QUI SÓN CLARA PEYA & MARC ROSICH?

>/ La compositora Clara Peya i el dramaturg Marc Rosich signen una potent adaptació amb un contingut rítmic i musical propi. Aprofitant la potencialitat dramàtica del text de Víctor Català, donada per l'escriptura en vers blanc (decasíl·labs), aconsegueixen dotar-lo d'una contemporaneïtat única des del plantejament musical, sumant-hi l'excel·lent interpretació de l'actriu Neus Pàmies, sota la direcció de Marc Angelet i amb l'acompanyament musical de Gerard Marsal.

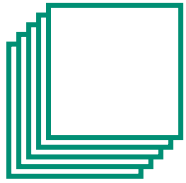

</ QUÈ FAN?

>/ *Infanticida* és un crit d'una dona, la Nela, que intenta trobar una escletxa de llum en un món fosc i desolador. Una dona valenta i apassionada que s'enfronta a tot allò que l'envolta per l'anhel de llibertat, pel desig de trobar una manera de fer i viure pròpia. Per la necessitat de l'amor, del plaer i d'escapar del context opressor on es troba immersa.

Convertir *La Infanticida* de Caterina Albert o Víctor Català (el seu nom de ploma) en una peça teatral musical electrònica, ha permès situar els fets en un moment més immediat. Però també endinsa e il·lustra el món oníric del personatge protagonista, amb l'ús de repeticions, distorsions i loops construïts en directe amb la seva pròpia veu, que obren la porta a aproximar-se al seu deliri.

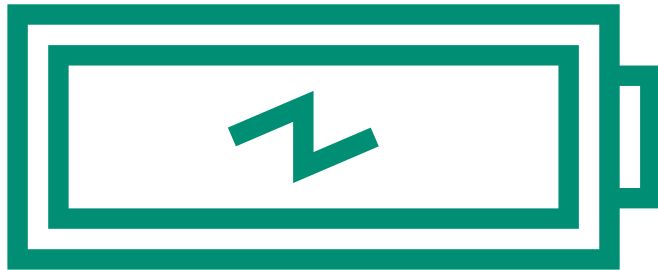
AQUÍ DINS!

</7 >

QUÈ ÉS UN PERCEPTÒMETRE?

/>

< / >

>/ Un Perceptòmetre és una eina per a l'aprenentatge individual i l'evolució personal.

>/ El Perceptòmetre és un dispositiu artístic que ens ajuda a registrar i acompanyar des d'un costat conscient aquest viatge. Un element essencial per a un aprenentatge disruptiu que complementi l'aprenentatge científic-matemàtic

>/ El Perceptòmetre és un element físic que es descarregarà de la pàgina web del Teatre L'Artesà www.teatreartesa.cat. És un element que acompanyarà la teva o el teu fill@ en un viatge de consciència de percepció durant 3 cursos escolars, i li donarà pistes a ell@, a tu, i als seus referents educatius sobre diferents elements de percepció i construcció del món que l'envolta.

>/ Anirà i vindrà de casa a l'escola i pot ser un element perquè junt@s inicieu una conversa i us deixeu portar cap a paisatges nous.

</8 >

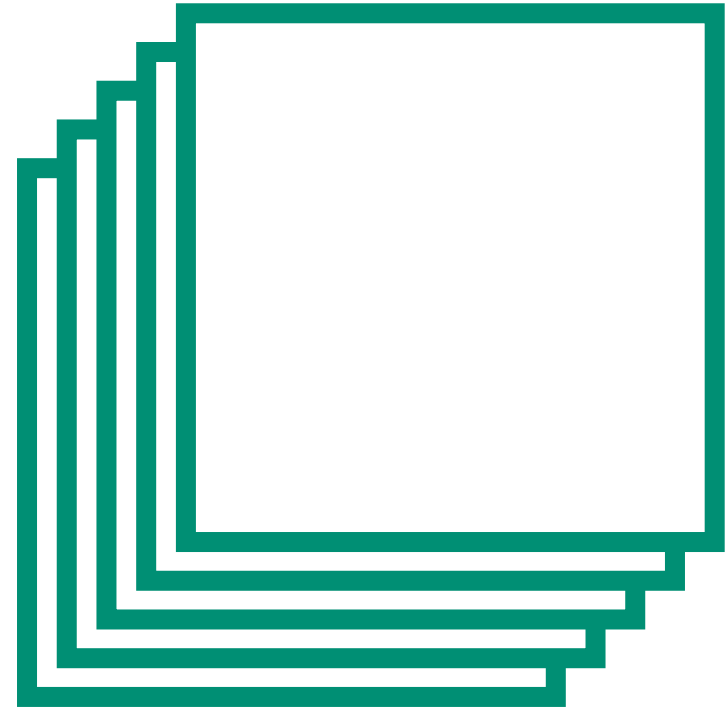
QUI ORGANITZA CAMINS VIUS?

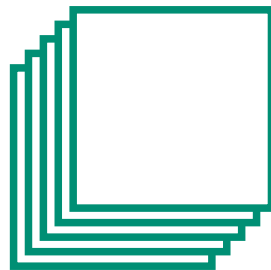
/ >

>/ CAMINS VIUS és un projecte satèl·lit de Interseccions, que comparteix els valors i desborda els límits convencionals de l'aula per a traspasar coneixements i fer viure experiències dins i fora de l'escola en horari lectiu i no lectiu, situant a l'alumnat en el centre de l'acció amb la complicitat d'altres agents comunitaris que l'acompanyen: artistes, docents i famílies. En aquesta segona edició, el projecte comptarà amb la col·laboració de la Capsa en la concreció de propostes per a el trimestre vinent.

>/ ORGANITZA: **Teatre L'Artesà** ; >

<
CAMINS VIUS // 2020-21
/>